

LBRIS

We know
books

Gheorghe Mihai Bârlea

DOAR ÎMPREUNĂ
Alte sigilii

Cuvânt introductiv
de Mircea Petean

LIMES
2025

Cuvânt introductiv (<i>Mircea Petean</i>)	7
Ființa vulnerabilă	13
Remember	14
Sfiosul suflet	16
Sfera.....	17
Nimic întâmplător	18
Clepsidra.....	19
Grădina metafizică.....	20
Paradoxul.....	23
La umbra măslinului	24
Ochiul	25
Lumile din vis	26
Ce dacă.....	27
Clipa de grație.....	28
Creasta cocoșului	29
La sfârșit de poveste	30
Soare nou și lună plină	31
Platonică	32
Împăcarea îngerilor	35
Irepetabilul vis.....	36
Între cer și mister	37
Ascuns.....	38
Odoarele	39
Îngerul	40
Poveste vânătorească.....	41
Post-restant	42
Conspirația	43
În joacă	44
Inimă cu rest.....	46
Setea pietrelor.....	47

Ființa vulnerabilă	48
Carapacea urbană	49
Nostalgii.....	50
Despre neliniște, în tăcere	51
Nănești.....	52
Descânt	53
Temă de meditație	54
Ingratul timp	55
Liber!	56
Rostiri in aeternum.....	57
Despre insignifianță	59
Fapt banal.....	60
Crede!	61
Nunta.....	62
Scut de neam	63
Fântâna Albă.....	64
Qui prodest?... ..	65
Lumânări de rouă	66
Ficțiune.....	67
Tăcerea nu-i ce-a fost odată.....	68
Sfârșitul lumii?	69
Tentația deghezării.....	70
Pariul	71
Elogii și epifanii	72
<i>Elogii</i>	75
<i>Epifanii</i>	81
Focul viclean	86
Îndelunga invocare.....	89
Focul viclean.....	90
Elegie	91
Clipe.....	92

Zarul cu noroc.....	93
Inelul de nuntă	94
Spre altar	95
Joc maramureșean	96
Seninul.....	97
Starea de urgență.....	98
Basm	100
Portret de familie.....	101
Vas	102
Viața.....	103
Oglindirea	104
Dacă... ..	105

Remember

Prieteni, cum ne-am dat trecerii
frunzei căzătoare, risipei și vinului,
cu pieptul țăfnos bravând sfiala,
am băut licori promise îngerilor
și părea că ni se scurtează calea spre stele,
am îngânat psalmii iubirii
stând la pândă să-i fotografiem ochii
indiferenți că vântul ne oxida imperceptibil zâmbelul;
totul părea posibil,
ne simțeam stăpâni până și pe fluturi
în numele inocenței clamate zgomotos
împotriva fricii,
în sine o seducție metafizică greu de învins;
dar frumusețea și fiica ei inocentă, iubirea,
mereu în trecere, mireasă grăbită,
pe lângă elanurile noastre conectate
la tensiunea impulsurilor primare
și a clipelor în risipire?
cu ochi albaștri sau deruntant de negri
greu de descifrat de cel neinițiat în taine,
și, tu, pradă visului, n-ai fi putut rezista
fără să-i cazii în genunchi
sedus de invincibila-i atracție –
o teroare de nerefuzat ...

Sfiosul suflet

Cât de trist ești, sfiosule suflet,
și cât de morocănos devii
când te gândești la moarte!

Simți pe limbă gustul putred al lutului
și-l tușești cu un reflex sălbatic;
te izbește în auz o voce necunoscută,
exilată în somn,
și îți sângerează cuvintele,
rostogolindu-le cu o iremediabilă scârbă.

Obrazul este propria ta umbră –
o pojghiță tocită de vânt;
inima se revoltă,
nu are nimic de ascuns,
se simte o scoică minusculă
descărnată pe nisipul fierbinte al mării;
gura ta nu se mai satură de apa descântată
și, totuși , visezi, sfiosule suflet...

Sfera

Cu ochii te legi de lume,
prin vis imaginezi lumi.

Timpul este doar un câmp de translație
prin care fascicole de lumină
tatonează nevăzutul dintre realitate și vis;
distanța este insignifiantă,
poate fi în miimi de secunde
sau depinde de ritmurile inimii
îndrăgostite de o himeră,
dar ochii și inima sunt împreună
o sferă.

Nimic întâmplător

Pentru Ana Blandiana

Nimic întâmplător în viețile noastre
și, de aceea, trăiesc în convingerea
că memoria nu trădează existența,
ci o confirmă, salvând-o,
pentru supraviețuirea tuturor.

Gloria a fost, pe parcursul vieții,
un eveniment uneori suspect sau dizgrațios,
într-o mulțime ce făcea coadă la propria-i condiție,
în care m-am regăsit ca într-un film mut,
în alb negru,
mai mult uimită decât speriată
și, la un moment dat, din instinct mi-am zis:

Doamne, câtă răbdare ai cu viețile noastre,
deși plânsul este interzis,
iar ipocrizia este clamată ca virtute...

Clepsidra

Ce să fac cu tine, clepsidră?
Îmi sugerezi cât de fluide
sunt secundele și mușcătura perfidă
a viperei și lamentația inutilă
în căscatul adânc al nopții;
există misterul lentei pierderi
pe tăișul lunii în magia ta,
dar nu sunt pregătit pentru pariul cu tine,
transmiți fiori de neînțeles
pentru logica mea de profan,
nu mă hazardez să descifrez
oculte tale mesaje;
știi că am ceva comun cu nisipul
din creierul tău – alunecă printre degetele mele
zile, neștiind câte au mai rămas
din puzderia de stele să răsară,
cu nesfârșita lor muzică în cădere.